

Вже в крайсвітні безодні обличчям,
Вже очима туди десь, на спад...
Та земля його просить і кличе:
«Оглянись, оглянися назад!»

І оглянулось тихо світило,
І спинилось, — весло не гребе...
«Ну чого ж ти, чого, моя мила?..
Дай іще поцілую тебе»...

І метнулись холодні пламе́на,
І в прощанні німовному мить...
Наче риза на землю червлена,
На півнеба — розли́ви проміть...

Прага, 1925

Текст надається за збіркою « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Поезії різних років.